

РЕШЕНИЕ

№ 6184

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 20.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1855** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.220 от Закона за митниците /ЗМ/. Делото е образувано е по жалба на „Азия Кингстън Еу Инд“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап.2, представлявано заедно и поотделно от управителите И. Р. И. и Пик М. Ю, против Решение № 32-24211/22.01.2021г. на директора на Териториална дирекция Ю. морска, с което на дружеството е увеличена митническата стойност, съответно дължимите държавни вземания за стоките от МД с MRN 20BG001007017085R2 с дата на приемане 13.03.2020г. на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. Определена е нова митническа стойност, извършени са корекции на данните за процесните стоки и са определени допълнително задължения, както следва: вносно мито в размер на 1958,04 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 70 988,59 лв., окончателно изравнително мито в размер на 16 225,66 лв. и ДДС в размер на 18,77 лв.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Оспорени са мотивите на издателя на акта относно отказа да бъде приета митническата стойност на декларираната стока, извършената корекция на митническата стойност и съответно на това, установените задължения за мито, окончателното антидъмпингово мито, окончателното изравнително мито, ДДС, ведно с лихви. Сочи се, че митническата стойност на стоката в митническите декларации е определена при допуснато нарушение на чл.70 от Регламент 925/2013г. Твърди се, че митническите органи трябвало да прилагат последователно методите, предвидени в

чл.74 пар.2 и само ако не открит договорни стойности за идентични и сходни стоки, за най-голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или на стойност, която е формирана след като са отчетени разходи за производството на такива стоки, можело да се премине към определяне на стойност по чл.74 пар.3 от Регламент 925/213г. Поддържаната теза се аргументира с чл.141 пар.3 от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕС – т.е. когато не намери повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, се прилага най-ниската от тях. Твърди се, че разпоредбата на посочената правна норма не давала възможност митническите органи да я дерогират и да преминат към приложението на чл.74, §3 от Регламент № 952/2013г. С оглед изложеното се иска отмяна на оспорения административен акт. Претендира се присъждане на сторените в производството разноси.

В съдебно заседание – жалбата се поддържа от адв. К., която излага съображения за нейната основателност. Представя списък на сторените разноси.

Ответникът – Директорът на Териториална дирекция Митница Б. – в съдебно заседание се представлява от юрисконсулти Т. и И., като се иска отхвърляне на жалбата и потвърждаването изцяло на оспореното решение. Алтернативно моли да се потвърди решението в т. 2, с което е определен нов тарифен код. Представя писмени бележи по същество на спора за неоснователност на жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена - не изпраща представител.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че дружеството - жалбоподател на 13.03.2020г. с МД с MRN 20BG001007017085R2 е поставило под режим едновременно допускане за свободно обращение и вътрешно потребление на стоки, които са обект на освободена от ДДС доставка до друга държава членка и - в съответните случаи - отложено плащане на акциз общо 12 (дванадесет) стоки. Като износител е посочен ХАНГЖОУ ФАНЖУ Т. КО Л., общо опаковки 327 броя, 12 вида стоки, държава на изпращане/износ Китай, държава на получаване Италия, идентификационен номер на транспортното средство при пристигане MSCSHE1LA, контейнери: FSCU4300788 и CAIU9527170, обща фактурна стойност 76 199.17 U..

В процесната митническа декларация са декларирани общо 12 вида стоки, освен тази посочена в № 5 (Ел. велосипеди), а именно, резервни части, като например: външни гуми за ел. велосипеди; зарядно за ел. велосипед; акумулаторни батерии за ел. велосипеди; преден фар; вилка за велосипед и други.

Към посочената митническа декларация за допускане за свободно обращение са приложени документи, сертификати и разрешения, както и допълнителни данни.

Митническата стойност на стоките е определена въз основа на договорната стойност, в съответствие с разпоредбата на чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, предвид декларирания в ел.д. № 4/16 „Метод за определяне на стойността“ от МД код 1 „Договорна стойност на внасяните стоки“.

С писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), митническите органи са уведомени за започнало разследване по повод възможно избягване на антидъмпингови и изравнителни мита при внос на електрически велосипеди от Китай

чрез подфактуриране и кражба на идентичност на износители, с цел заплащане на по-ниски мита при вноса на митническата територия на Съюза. В тази връзка, във основа на заповед за възлагане ЗТЛ-5800-33/32-16698, издадена на основание чл.33, т.1 и т.9 от устройствения правилник на Агенция митници, чл.84в, ал.2, т.2 от Закона за митниците е възложено извършването на проверка по възникнал повод в рамките на последващия контрол на основание чл.48 Регламент (ЕС) 952/2013 и на чл.84а, ал.1 ЗМ на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за периода 15.01.2018г.-15.01.2021г. Извършени са поредица от последващи проверки в рамките на последващ контрол и на други митнически декларации, подадени от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, във връзка с внос на електрически велосипеди. Резултатите от тях са обективирани в доклад № ВG001000/2/1/05.11.2020 г. Като основание за извършен последващ контрол на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за доставките от KOMDA I. (DONGGUAN) CO, L., са доклади № ВG001000/2/1/05.11.2020г. и ВG005800/1/10/16.07.2021г.

С Доклад № ВG005800/1/10/16.07.2021г. е предложено на директора на ТД Митница Югозападна на основание чл. 77, §1, буква а) от Регламент (ЕС) №952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, да бъде определена нова митническа стойност на стоки по посочени декларации и да възникне митническо задължение и на основание чл.54 от ЗДДС данъкът става изискуем, поради което е предложено мито и ДДС за досъбиране, както и дължимата законна лихва.

От проверяващия екип била извършена проверка на счетоводната отчетност на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД. От дружеството е представена Декларация (Statement), в която е посочено, че HANGZHOU FANZHOU T. CO., L.. и Motorlife T. Co са една и съща компания и имат едни и същи акционери („are the same company and have the same shareholders“). Върху Декларацията са поставени печат на HANGZHOU FANZHOU T. CO., L., печат на Motorlife T. Co и подпис. Към предоставената декларация не са приложени доказателства, в това число актуално състояние и/или друг документ, който да удостоверява, че HANGZHOU FANZHOU T. CO., L., и Motorlife T. Co са едно и също дружество.

Съгласно установеното в Доклад № ВG001000/2/1/05.11.2020г. от проверка на МД с МРН 20BG001007017084R3 и МД с МРН 20BG001007017085R2, извършена от служители на отдел „Митническа дейност“ в ТД Ю. морска, в предоставената обратна ведомост на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за периода 01.10.2019г. - 31.12.2020г. фактурите издадени от HANGZHOU FANZHOU T. CO., L.. са отразени по дебита на счетоводна сметка 304 „Стоки“ срещу кредита на счетоводна сметка 401 „Доставчици“ по партидата на „Motorlife T. Co“. Съгласно Доклада, в счетоводните записи на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД не са установени разчети с доставчик HANGZHOU FANZHOU T. CO.

Извършена била и проверка на изходящите парични потоци на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД.

В резултат от извършения последващ контрол е установено, че за доставката на стоките, декларирани с процесната митническа декларация дружеството-жалбоподател не е извършвало плащания към HANGZHOU FANZHOU T. CO., L., Китай.

След извършен анализ на разпоредбите на чл.74 §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в оспорения административен акт е прието, че в случая при определяне на

митническата стойност на стока № 1, № 2, № 3, № 4, № 5, № 6, № 7, № 8, № 9, № 10, № 11 и № 12 от МД с MRN 20BG001007017085R2 подадена от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, следва да намери приложение чл. 74, § 3 от Регламент 952/2013, тъй като никой от останалите вторични методи не може да бъде приложен.

В хода на проверката дружеството-жалбоподател е било уведомено относно мотивите за започване на административното производство със Съобщение № 32-353922/02.12.2020г., като е осведомено и за предстоящото издаване на Решение на директора на ТД Митница Б., с което ще се определи нов размер на митническата стойност на стоките по митническа декларация с MRN 20BG001007017085R2 с дата на приемане 13.03.2020г. и е информирано за правото си да изрази становище в 30-дневен срок от получаване на писмото по реда на чл. 8, § 1 от Делегиран Регламент (ЕС) № 2015/2446 на Комисията. С електронно писмо от 04.01.2021г. „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД е предоставило становище с рег. № 32-1824/05.01.2021г., като е дало обяснения и изложило факти и съображения във връзка с отразеното в съобщението по чл. 22§ 6 вр. с чл.29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

След запознаване със становището на дружеството-вносител, административният орган е констатирал, че не е възможно да се проследят и идентифицират търговските фактури, по които е извършено плащане, във връзка с доставката на стоките от МД с MRN 20BG001007017085R2 с дата на приемане 13.03.2020г., както и че поради непредставянето на допълнителни документи, които да докажат по недвусмислен начин коректността на декларираната митническа стойност, съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, не са отпаднали. За да достигне до тези изводи, органът се е позовал на разпоредбата на чл. 70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., съгласно която митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като при определяне на митническата стойност към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки се прибавят елементите в съответствие с чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

С оспореното в настоящото производство Решение № 32-356107/09.11.2021г., издадено от директора на ТД Митница „Б.“, Агенция „Митници“ към митнически декларации с МРН: с MRN 20BG001007017085R2 на основание чл. 48, чл.77, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл.84, ал.1, т.2 от Закона за митниците, и чл.83, ал.1 ЗДДС на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока. Съответно:

- на основание чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 е определена митническа стойност на стока № 1, № 2, № 3, № 4, № 5, № 6, № 7, № 8, № 9, № 10, № 11 и № 12 от МД с MRN 20BG001007017085R2 с дата на приемане 13.03.2020 г. в размер общо на 171 439,03 лв.;

-на основание чл. 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/72 и чл. 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/73 е определен допълнителен код по Т. С999 за стока № 5 от МД с MRN 20BG001007017085R2;

- прието е, че възниква митническо задължение на основание чл. 77, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоките, декларирани с МД с MRN 20BG001007017085R2 от 13.03.2020г. На основание чл. 85, параграф 1 от Регламент

(ЕС) № 952/2013г. е определено вносно мито, окончателно антидъмпингово мито и окончателно изравнително мито за стоките от МД с MRN 20BG001007017085R2 в размер общо на 142 921,74 лв., от които на основание чл.105, §4 във връзка с §3 от Регламент (ЕС) №952/2013 за вземане под отчет вносно мито, окончателно антидъмпингово мито и окончателно изравнително мито в размер общо на 89172,29 лв.;

-Прието е, че възниква и задължение за ДДС на основание чл. 54, ал. 1 от ЗДДС към датата (13.03.2020г.) на възникване на митническо задължение. На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС е определил данъчна основа при внос на стоките от МД с MRN 20BG001007017085R2 по смисъла на чл. 16 от същия закон, в размер общо на 317 480,19 лв.;

-предвид данъчната ставка от 20 %, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и на основание чл. 67, ал. 1 от същия закон е определил задължение за ДДС на стоките от МД с MRN 20BG001007017085R2 в размер общо на 63 496,05 лв.;

-определено е задължение за ДДС, което не е изчислено към датата на поставяне на стоките под режим с код 42 „Едновременно допускане за свободно обращение и вътрешно потребление на стоки, които са обект на освободена от ДДС доставка до друга държава членка и – в съответните случаи – отложено плащане на акциз“, а именно 13.03.2020г. в размер общо на 24 998,17 лв.;

-на основание чл. 56 от ЗДДС, във връзка с чл. 105, параграф 4 във връзка с параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоките: 2 броя седалки за велосипед, които са част от стока № 7 от МД с MRN 20BG001007017085R2 и 2 броя степенки и 6 броя протектори за букси, които са част от стока № 11 от МД с MRN 20BG001007017085R2, вносет на които не е последван от вътреобщностна доставка съгласно разпоредбите на чл. 58, ал. 1, т. 6 от ЗДДС е определил задължение за ДДС, което подлежи на вземане под отчет и плащане в размер общо на 18,77 лв.;

-на основание чл. 58, ал. 1, т. 6 от ЗДДС освободени от данък при внос на стока № 1, № 2, № 3, № 4, № 5, № 6, № част от стока 7 (а именно 2 броя“основа за седалка“), № 8, № 9, № 10, № част от стока 11 (а именно 8бр калник , 4бр протектор за букса, 2 бр. стяга и 6 бр. магнитни сензори) поставени под режим с код 42 “Едновременно допускане за свободно обращение и вътрешно потребление на стоки, който са обект на освободена от ДДС доставка до друга държава членка и – в съответните случаи – отложено плащане на акциз,, вносет на които е последван от вътреобщностна доставка съгласно фактура №№ АК IND-EU-INV2020014-1/22.01.2020 издадена от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД към MERIDA I. S.R.L., Италия;

-на основание чл. 77, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 83, ал. 1 от ЗДДС, е определил „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С. (столица), [община], [населено място], р-н В., Пощенски код: 1000, [улица], ап. 2, представлявано от И. Р. И. и Пик М. Ю, заедно и поотделно, в качеството им на управители, като длъжник за заплащане на вносно мито в размер на 1958,04 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 70 988,59 лв., окончателно изравнително мито в размер на 16 225,66 лв. и ДДС в размер на 18,77 лв.

В съдебното производство е изслушано и прието заключение на съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Л. Ц. Й., която съдът кредитира, като добросъвестно и компетентно изготвена и неоспорена от страните по делото.

От заключението на вещото лице, се установява, че издател на процесиите фактури е

„ХАНГЖОУ ФАНДЖОУ ТЕХНОЛЪДЖИ КО Л., а по счетоводни записи за партньор по отношение на счетоводните записвания за двете суми (15 592.50 U. и 60 606 67 U.), се сочи „Motorlife T. Co”). Сумите са заплатени от дружеството жалбоподател „А. К. ЕУ И. ЕООД“ на 17.01.2020 година. Видно от суифт за банков превод, сумата 89 023.25 U. е заплатена на „Motorlife T. Co” на 30.01.2020 година. Сумите по процесните фактури са отразени в счетоводната отчетност на дружеството-жалбоподател.; налице е съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по митнически декларации.

По делото е приета и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, в която експертът е извършил съпоставка на фактури: № MOTORLIFE20190820C/17.01.2020г. № MOTORLIFE20190820A/17.01.2020г., описани в МД MRN20BG001007017085R2 от 13.03.2020 г. и представени пред митническите органи и фактури № MOTORLIFE20190927sales01A/27.09.2019г.

MOTORLIFE20191210sales01/10.12.2019г., представени входа на последващия контрол. В допълнителното заключение е посочено, че в счетоводството на дружеството са отразени двете търговски фактури обявени и в митническа декларация с МРН № 20BG001007017085R2 от 13.03.2020 година, като двете фактури, съответно процесната стока № 5 са обявени в процесната митническа декларация и декларирани пред митническите органи съобразно законовия ред. Крайната стойност на доставката, описана в двете фактури MOTORLIFE20190820A/2020Q117 и MOTORLIFE20190820C/2020Q117 в стойностно изражение, е 15 592.50 U. и 60 606.67 U., или общо 76 199.17 U. (134 166.93 лева), колкото в левове е записано в получения хронологичен опис на счетоводните документи за 2020 година.

Сочи още, че суифт за банков трансфер с дата 30.01.2020 година за сумата 89 023,25 U.: Отразява плащане на посочената сума от банкова сметка на жалбоподателя в банка ДСК към „Motorlife T. Co“. Посочени са фактури: Motorlife20191025SALES02, Motorlife201910927SALES01A и Motorlife20200124SALES01A. Фактури с обозначение №MOTORLIFE20190820C/17.01.2020 година и № MOTORLIFE20190820A/17.01.2020 година, не са посочени в суифта.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл.168, ал. АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 19, ал. 7 от ЗМ във връзка с чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013, от началникът на Митница Б.. Съгласно чл. 19, ал. 7 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. На основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 освен когато даден

митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.

С оглед на това, че към момента на подаване на декларациите, мястото на влизане на стоките е [населено място] и тази митница попада в структурата на Митница Б., то именно началникът на същата е началникът на митницата, в териториалния обхват на която е възникнал факта, изискващ вземане на решението за определяне на вносно митническо задължение на жалбоподателя.

Спазена е формата на административните актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Спор по установените факти не се формира между страните. Спорът е правен и се концентрира в отговора на въпросите дали митническите органи са обосנוвали наличието на „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия регламент, както и дали са основанията за определяне на митническа стойност по реда на чл.74 §3 от Регламент (ЕС) №952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, за определяне на митническата стойност по процесния внос.

Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности, като в този смисъл е Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. От посочените правни норми следва, че, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност – извод в този смисъл се съдържа в Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq C. I. C., C-306/04, т. 20/.

При невъзможност митническата стойност да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл.

74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламента за прилагане), при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. Съгласно чл. 141 § 3 от Регламента за прилагане, когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки, се използва най-ниската от тези стойности.

Понятията „идентични стоки“ и „сходни стоки“ са дефинирани съответно в чл. 1 § 2 т. 4 и т. 14 от Регламента за прилагане, в който се определя, че „идентични стоки“ - в рамките на определянето на митническата стойност - са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно „сходни стоки“ означава - в рамките на определянето на митническата стойност – са стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка. Въпреки, че при митническото остойносттаване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или

подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за прилагане, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело C-263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за прилагане и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен (в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropre, C-349/07, т. 36). В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за прилагане гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност, което в случая не е било сторено. Настоящият състав на съда намира, че съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност не са надлежно мотивирани по смисъла на чл. 140 от Регламента за прилагане в декларираната от вносителя договорна стойност на процесните стоки, доколкото не са посочени конкретни данни за други вносители на стоки, които да имат сходни характеристики и обективната способност да заменят внасяните по декларацията в рамките на нормалната търговия. От митническия орган не са посочени обстоятелствата, породили съмненията в действителността на договорната стойност.

В настоящия спор, въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, съдът е длъжен на първо място да провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft). Съдът приема, че изведеният мотив, че декларираната договорна стойност не представлява общата платена или подлежаща на плащане сума на внасяните

стоки по процесната митническа декларация, се опровергава от приетото в съдебното производство заключение на вещото лице, от което се установява, че цената по фактурите към процесната митническа декларации е платена изцяло от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД и няма подлежащи на плащане суми по фактурите, плащането на стоките е извършено по банков път и е налице съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по митнически декларации. Видно от счетоводните записвания процесиите суми (15 592.50 U. и 60 606.67 U.), са заплатени от дружеството-жалбоподател на 17.01.2020 година, а сумата 89 023.25 U. е заплатена на „Motorlife T. Co” на 30.01.2020 година. Анализът на доказателствата показва, че е налице съответствие между платената цена за стоката и декларираната стойност по процесната митническа декларация. Ето защо, настоящият състав на съда, намира за установено плащането по процесните фактури, при редовно водене на счетоводството, а въз основа на това и за достоверна декларираната митническа стойност на стоките. От представената административна преписка се установява, че изискваните документи са представяни от вносителя своевременно, а обясненията са налице на установени търговски отношения с производителя и начина на заплащане на стоките не са съобразени от административния орган.

Следователно, съдът намира, че като е приел в оспореното решение, че в хода на проверката, както и че след това не са предоставени доказателства за реално платената цена на внасяната стока и декларираната митническата стойност, административният орган е стигнал до незаконосъобразен извод, че същата не следва да се определя по метода на договорената стойност по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 .

Освен това, според настоящия съдебен състав, не са налице и предпоставките за приложението на чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., доколкото позоваването на информация от митническата информационна система е формално и бланкетно и дори и да се приеме, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл.70 § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, то извършеното определяне на митническа стойностна стоките е в противоречие с правната им уредба.

Административният орган е направил констатация, че в митническата информационна система не е установена информация за приети договорни стойности по митнически декларации на вносители, различни от дружеството – жалбоподател, които да са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение и да са допуснати до свободно обращение в същия момент, с което е приел за неприложима хипотезата по чл. 74, § 2, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013. В съдебното производство от страна на ответника е представена справка от митническата информационна система МИСША, в която се твърди, че е послужила при анализ на процесните стоки за определяне на митническата стойност, но видно от нея, са налице данни и за други вносители на сходни стоки и на други стойности, които обаче не са били взети предвид и не са обсъдени. Нещо повече, административният орган сочи, че ако такива вносители и стоки са били известни на дружеството, то същото не е предоставило информация за тях на митническите органи. Съдът

споделя доводите, че изпълнението на подобно задължение от страна на контролираното дружество е невъзможно, тъй като то няма достъп по информационните системи на Агенция „Митници“, търсената информация е конфиденциална и съставлява данъчна, митническа и търговска тайна.

Относно втория метод по б. „б.“ на § 2 на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, административният орган е посочил единствено, че е неприложим, тъй като липсва информация за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, които въпреки, че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и съставни материали с декларираните стоки, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение. Административният орган сочи, че в описанието на стоките в МД липсва изчерпателна информация за изделията, както на тези подлежащи на остойностяване, така и на други стоки, които са остойностени определени периоди. Съгласно чл. 141, § 1 и § 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, б. „а“ или б. „б.“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя, а когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности. Съдът намира, че подобно позоваване не изпълнява изискването за подробна мотивация при прилагане на този вторичен метод, а решаващият орган не е имал основание да премине към следващия метод и постановеното решение е в разрез с материално-правните разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013. Възможността на митническата администрация да определя друга митническата стойност на внасяните стоки, когато не е получила задоволителна информация или се съмнява основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, не освобождава същата администрация от задължение да мотивира решението си.

Подходът на митническия орган по прилагане на цитираната норма е неправилен и предвид обстоятелството, че липсва анализ за сходството на стоките, съобразно легалната дефиниция за "сходни стоки" в чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение. В тежест на митническия орган е да докаже извършването на съпоставка между внесените стоки със "сходни стоки". В случая не се установява производителят, характеристиките, качеството на стоките, репутация, търговски отношения. Ето защо, съдът намира за необоснована причината, поради която е приложен методът по чл. 74, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 за "сходни стоки".

При преценка на приложимостта на третия и четвъртия метод по б. „в“ и „г“ на § 2 от чл. 74 от Регламент № 952/2013 г., е съобразена липсата на база за сравнение на единична цена на стоката, по която същата се продава на митническата територия на Съюза в състоянието, в което е внесена, понеже не може да се установи идентичност или сходност на стоките

и липсват данни за разходи, стойност на материали, разходи за производство и други допълнителни елементи, както и информация за размер на обичайната печалба и общите разходи. В решението са цитирани правните разпоредби от кодекса, без да се изложат конкретни факти за процесната стока - физическа характеристика, качество, търговска марка, размер.

Съдът намира, че в случая формално от страна на митническия орган е посочено, че са изчерпани всички възможности за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. Липсата на мотиви за неприложимостта на всички хипотези от чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. е пречка за преминаване към възможността по чл. 74, § 3, на която се е позовал ответникът в оспореното решение. Хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г. представлява последна възможност за определяне на митническата стойност и именно заради това основната и единствена предпоставка за прилагането ѝ е да са изчерпани всички други възможности. Тази предпоставка в настоящия случай не е налице, доколкото липсва установяване на релевантните за нея факти.

При прилагане на хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г. за определяне на митническата стойност на стоките по процесната митническа декларация, административният орган се е позовал на принципа на разумна гъвкавост. Съгласно чл.144 от Регламента за изпълнение, уреждащ т.нар. „резервен метод“ при определяне на митническата стойност по чл. 74, § 3 от Регламент 952/2013 г., може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в чл. 70 и чл. 74, § 2 от Регламент 952/2013 г., като така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. В настоящия случай, без да посочи конкретен друг „подходящ метод“, административният орган е направил заключение, че митническата стойност за стоката по процесните митнически декларации следва да се определи на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, § 2 от регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, поради което съдът намира, че митническият орган не е обосновал въз основа на какъв конкретен метод е определил митническа стойност на въпросната стока. От изложеното следва, че не са били налице предпоставките, установени в чл.140 от Регламента за прилагане, за да бъде определена митническата стойност на внесените стоки по последния метод, установен в чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. В този смисъл са и решения по сходни казуси - Решение № 8826 от 25.09.2023г. по адм.д. № 1689/2023 г., I отд. на ВАС и Решение № 8622 от 06.10.2022г. по адм.дело № 10938/2021г., I отд. на ВАС вкл. относно това как следва да се преценяват данните от OLAF и обстоятелства за идентичен внос през периода .

С оглед незаконосъобразното определяне на нова митническа стойност на стоките, незаконосъобразно са и определени на дружеството суми за вносно мито, окончателно антидъмпингово мито и окончателно изравнително мито за стоките от МД с MRN 20BG001007017085R2 в размер общо на 89 191,06 лв.

По изложените съображения, настоящият състав намира, че оспореното решение на Директора на Териториална дирекция Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби и като такова следва да бъде отменено.

По делото своевременно са претендирани разноски от представителя на жалбоподателя, в общ размер от 5420 лв., от които за платена държавна такса 50 лв.; 4140 лв. договорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение; 600 лв. внесен депозит за работа на вещо лице; платена държавна такса за частна жалба пред ВАС – 150 лв. и адвокатско възнаграждение за производството по частната жалба – 480 лв. Във връзка с възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение се констатира, че същото не превишава минималния размер, определен в чл. 8, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Като съобрази горното и фактическа и правна сложност на делото, както и проведените съдебни заседания, съдът намира, че не са налице основанията на чл.78, ал.5 ГПК вр. чл.144 АПК за намаляване на адвокатското възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд – София град, I – во отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. Братя М., №3, ап. 2, представлявано от И. И., **Решение № 32-24211/22.01.2021г. на директора на ТД Ю. морска /сега Митница Б./**, с което на дружеството е увеличена митническата стойност, съответно дължимите държавни вземания за стоките от МД с MRN 20BG001007017085R2 с дата на приемане 13.03.2020г. на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и е определена нова митническа стойност, извършени са корекции на данните за процесните стоки и са определени допълнително задължения, както следва: вносно мито в размер на 1958,04 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 70 988,59 лв., окончателно изравнително мито в размер на 16 225,66 лв. и ДДС в размер на 18,77 лв.

ОСЪЖДА Агенция Митници, да заплати на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ АД ЕИК[ЕИК] сумата от 5420 (пет хиляда четиристотин и двадесет) лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: